

Vážená paní
Mgr. Jana Gavlasová, advokát
Západní 449
253 03 Chýně

Č. j.: LP 2722/2022
Vyřizuje: Mgr. Michael Židův

Rozhodnutí České televize

Česká televize, zřízená zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, se sídlem Kavčí hory, 140 70, Praha 4, IČ: 00027383, rozhodla o žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kterou dne 6. prosince 2022 podala **Mgr. Jana Gavlasová, advokátka se sídlem Západní 449, 253 03 Chýně** (dále jen „žadatelka“), a v níž bylo (v souvislosti se smlouvou uzavřenou mezi Českou televizí a právnickou osobou Sodales Solonis z.s., IČ: 22848347, jejímž předmětem bylo oprávnění k užití materiálu – záběrů z mobiliární exekuce) požádáno o poskytnutí informací:

„Zda poskytnutí oprávnění k užití materiálu je úplatné, jaká je výše sjednané odměny a současně žádám o poskytnutí smlouvy, která byla dle sdělení České televize ze dne 5. 12. 2022 č.j. LP 2722/2022 uzavřena mezi Českou televizí a spolkem Sodales Solonis, z.s.“

takto:

Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. se žádost o poskytnutí informací **odmítá**.

Odůvodnění:

I.

Dne 6. prosince 2022 byla České televizi doručena žádost, v níž žadatelka s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb. a v souvislosti s informací, že Česká televize uzavřela s právnickou osobou Sodales Solonis z.s., IČ: 22848347, se sídlem Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, jednající předsedou Janem Šináglem, smlouvu o poskytnutí oprávnění k užití materiálu – záběrů z mobiliární exekuce, požádala o informace specifikované výše ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Žádost byla rozhodnutím České televize ze dne 2. ledna 2023, č.j. LP 2722/2022, odmítnuta. Na základě podaného odvolání bylo Úřadem pro ochranu osobních údajů, jakožto nadřízeným orgánem příslušným pro vedení odvolacího řízení, vydáno rozhodnutí ze dne 30. března 2023,

č.j. UOOU-00599/23-2, kterým bylo odvoláním napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušeno a věc byla vrácena České televizi k novému projednání.

II.

Česká televize jakožto povinný subjekt, který má podle zákona č. 106/1999 Sb. povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, se v rámci nového projednání věci zabývala v první řadě tím, zda se na předmětnou žádost vztahuje výlučka z práva na informace nebo některé z omezení tohoto práva, přičemž z níže uvedených důvodů dospěla k závěru, že v daném případě se výlučka z práva na informace uplatní.

Smyslem práva na informace, které se řadí mezi politická práva jednotlivců, je především kontrola činnosti veřejné správy. Toto právo je zakotveno na mezinárodní úrovni čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 19 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, na ústavní úrovni čl. 17 Listiny základních práv a svobod, a na zákonné úrovni je obecná úprava obsažena v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Přes svou důležitost není právo na informace řazeno mezi tzv. absolutní práva, nýbrž práva kvalifikovaná, která je možno za určitých okolností omezit. Zákonem o svobodném přístupu k informacím jsou možnosti omezení práva na informace upraveny v ustanoveních § 7 až § 11b. Zároveň lze ale poskytnutí informace odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v ustanoveních § 7 až § 11b zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Takovým faktickým důvodem pro odmítnutí poskytnutí informací může být i zneužití práva na informace.

Povinný subjekt sice neshledal, že by v daném případě bylo možné aplikovat některý z důvodů pro neposkytnutí informace vymezených v zákoně o svobodném přístupu k informacím; dospěl však z dále uvedených důvodů k závěru, že žadatelka svého práva na informace záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Takový výkon práva nemůže požívat ochrany, neboť není vykonáván s úmyslem kontrolovat veřejnou správu, nýbrž je zneužíván k jinému účelu, jenž není v souladu se zamýšleným smyslem.

Právnícká osoba Sodales Solonis z.s., za níž jedná předseda spolku Jan Šinágl, má v řízení o žádosti postavení dotčené osoby, proto jí povinný subjekt s ohledem na zásady činnosti správních orgánů umožnil uplatňovat její práva a oprávněné zájmy (§ 4 odst. 4 správního řádu).

Dotčené osoba byla povinným subjektem vyrozuměna o průběhu řízení o žádosti, zejména o tom, že v rámci nového projednávání žádosti zatím nebyl shledán žádný z důvodů pro odmítnutí žádosti o informace a předpokládá se tedy poskytnutí informací; závěrem byla dotčená osoba vyzvána k vyjádření. Předseda dotčené právnické osoby Jan Šinágl zareagoval na výzvu podáním, v němž poděkoval za vyrozumění o průběhu řízení a uvedl, cit.: „Dovoluji si Vás požádat o kopii zasláního Agentuře MM. Mohu očekávat další z mnoha trestních oznámení, z důvodů 'nezákonného obohacení cizím dílem'. Nepředpokládám, že by zákon umožňoval ČT používat díla bez finanční úhrady. Pokud by Sodales Solonis z.s. částku odmítl

a ČT vyhověla, nepochybně by Agentura MM měla další důvod k pokračování šikany mé osoby, trvající už roky. To vše za svobodu slova a právo na informace o veřejných osobách“.

K vyjádření dotčené osoby musí povinný subjekt v řízení o žádosti přihlídnout. V daném případě z obsahu vyjádření předsedy spolku Sodales Solonis vyplývá, že žadatelku spojuje se subjektem „Agentura MM“, přičemž dle jeho tvrzení tento subjekt vůči němu dlouhodobě postupuje šikanózním způsobem a má obavy, že žádost o informace byla podána z toho důvodu, aby tvrzená šikana mohla dále pokračovat.

Z otevřených zdrojů povinný subjekt následně zjistil, že tvrzení obsažená ve vyjádření předsedy spolku Sodales Solonis stojí na reálném základu. Zásadní význam pro věc má usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2022, č.j. 21 Co 225/2022-110, vydané ve věci žalobců: a) Mgr. Jany Gavlasová, b) Bc. Petra Kubíková, c) Martin Michal, d) Helena Vondráčková (žalobci b), c), d) zastoupeni advokátkou Mgr. Janou Gavlasovou), proti žalovanému: Jan Šinágl, o náhradu nemajetkové újmy. V odstavci 22. tohoto usnesení soud konstatuje, cit.: *„Odvolací soud zároveň shodně se soudem I. stupně uzavírá, že s ohledem na množství a obsah předchozích žalob a dalších procesních a jiných podání žalobců za situace, kdy se jim morální i nemateriální satisfakce dostalo, je již naprosto evidentní, že se žalobci touto další žalobou nehodlají domáhat svých práv, ale že již jde jen o nástroj systematické šikany žalovaného. I odvolací soud je přesvědčen, že žaloba není vedena snahou žalobců o ochranu jejich práv, ale je zcela zjevným zneužitím práva a součástí jejich šikanózního postupu vůči žalovanému. I tato skutečnost nutně vede k zastavení řízení podle ust. § 104 odst. 1 o.s.ř., neboť podmínkou řízení, tj. podmínkou, za níž soud vůbec může věc projednat a rozhodnout, je i to, že nejde o zcela zjevné zneužití práva. Rovněž nedostatek této podmínky řízení je neodstranitelným nedostatkem, jehož důsledkem je vždy zastavení řízení. Jak ovšem správně opakovaně zdůraznil soud I. stupně, jde v případě těchto konkrétních žalobců o situaci naprosto výjimečnou, kdy je zcela zřejmé, že jejich jednání dnes již (za situace, kdy se jim přiměřené satisfakce za opakovaně žalované jednání žalobce dostalo) nemá jiný účel než šikanovat jinou osobu, a zneužití práva z jejich strany je s ohledem na shora uvedené bez jakýchkoliv pochybností“.*

Soudní autoritou tedy bylo shledáno, že popsané jednání žadatelky vůči Janu Šináglvi evidentně není vedeno snahou o ochranu práv, ale je součástí šikanózního postupu a zneužitím práva.

Do tohoto rámce pak zapadá i podání žádosti o informace. Je patrná spojitost s dosavadními spory, které s Janem Šináglem vede žadatelka a její osobou zastupovaní výše uvedení žalobci (mezi něž patří i jednatel společnosti Agentura MM Praha, s.r.o., pan Martin Michal).

Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvidavosti.

Projednávaná žádost o informace evidentně nesleduje účel zákona o svobodném přístupu k informacím, kterým je možnost veřejnosti získat informace o fungování veřejné moci

a možnost efektivní kontroly výkonu veřejné moci. Žadatelka se požadovaných informací domáhá v intencích dosavadního šikanózního postupu vůči Janu Šináglovi, popsaného Krajským soudem v Praze, a její zájem na získání požadovaných informací je ryze soukromého charakteru. Účelem podání žádosti bylo získání informací jako takových, pro jejich další soukromoprávní využití, patrně ve snaze získat podklady, jež by žadatelku mohly podnítit k dalšímu úřednímu podání, jímž by byl prohlubován šikanózní postup vůči dotčené osobě, nikoliv jejich získání za účelem naplnění smyslu práva na informace, jímž je kontrola výkonu veřejné moci. Žadatelka tedy žádostí sleduje jiný užitek, než který sleduje zákon č. 106/1999 Sb., jenž právo na informace zakotvuje. V dané věci tak bylo právo na informace zneužito.

Vzhledem k výše popsanému bylo tedy rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání se podává subjektu, který napadené rozhodnutí vydal, tj. České televizi. O podaném odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

V Praze dne 6. června 2023

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí právního úseku